

z 21. júna 1888 č. 1191 prez. R. T. 114/1888, ktoré je dosiaľ súčiastkou platného právneho riadu (srov. na pr. Boh. A 7996/29), sa výslovne stanoví, že vystúpivší členovia sú povinní ešte po päť rokov po roku vystúpenia znášať všetky dávky opustenej náboženskej obce v takej miere ako by boli ešte členmi dotyčnej náboženskej obce, takže — neni-li výslovného predpisu opačného — platí o takýchto dávkach všetko, čo bolo povedané hore.

V konkrétnom prípade podrobil úrad I. stolice — jako bolo uvedené — meritornému prezkúmaniu výrok autonomnej orthodoxnej židovskej náboženskej obce o povinnosti ich bývalých členov k plateniu kultového príspevku. Žal. úrad na miesto, aby výmer I. stolice zrušil pre nepríslušnosť, pustil sa stále do meritorného zkúmania zmieneného výroku autonomnej orthodoxnej židovskej náboženskej obce. Tým však podľa toho, čo bolo vyložené, osobil si právomoc, ktorá mu podľa zákona ne náleží, a musely byť preto napadnuté rozhodnutia zrušené podľa § 7 zák. o ss.

Č. 12.342.

Policejní věci: Překročení nejvyšších cen zápalek stanovených vlád. nař. č. 58/1923 Sb., které časově spadá do doby po 1. lednu 1932, nelze stíhati jako správní přestupek.

(Nález z 21. března 1936 č. 11.759/36.)

V e c : Moric P. v Parkáni proti rozh. zem. úradu v Bratislave z 13. mája 1932 o priestupku prekročenia cien zápaliek.

V ý r o k : Napadnuté rozhodnutie zrušuje sa pre nezákonnosť.

D ô v o d y : Rozsudkom zo dňa 3. marca 1932 uznal okr. úrad v Parkáni sť-ľa vinným v priestupku podľa § 1 vlád. nař. č. 58/1923 Sb., ktorý spáchal tým, že dňa 15. januára 1932 predával vo svojom obchode v Parkáni zápalky zo starej zásoby z doby pred 1. januárom 1932, novej dani na zápalky nepodliehajúcej, po 30 h za krabičku, čím porušil maximálnu cenu zápaliek citovaným nariadením určenú, a odsúdil ho podľa § 6 zákona č. 568/1919 Sb. použitím § 21 priest. trest. zákona na 500 Kč peňažitej pokuty, ktorá sa v páde nedobytnosti zamení na 10 dní zatvorenia.

Napadnutým rozhodnutím bol rozsudok tento potvrdený tak, že sa peňažitá pokuta snížila na 200 Kč, ktorá v páde nedobytnosti má byť zamenená na 4 dni uzamčenia.

O sťažnosti na toto rozhodnutie uvážil nss takto:

Žal. úrad, potvrdzujúc rozsudok I. stolice čo do viny na základe jeho dôvodov, vychádza z toho, že sť-ľ dňa 15. januára 1932 predával vo svojom obchode zápalky zo starej zásoby z doby pred 1. januárom 1932 po 30 h za krabičku, a spatruje v tomto jednaní sť-ľovom skutkovú podstatu priestupku § 1 vlád. nariadenia z 28. marca 1923 č. 58 Sb.

Nss musel najprv zkúmať, zda prekročenie najvyšších cien zápaliek stanovených vlád. nariadením z 28. marca 1923 č. 58 Sb., ktoré časove spadá do doby po 1. januári 1932, išť stíhať jako správny priestupok. Na túto otázku dáva odpoveď § 6 odst. 1 vládneho nariadenia z 22. decembra 1931 č. 3 Sb. z r. 1932 o najvyšších cenách zápaliek, v ňomž sa stanoví, že »toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom 1. januára 1932« a »súčasne pozbývajú účinnosti vládne nariadenia zo dňa 28. marca 1923 č. 58 Sb. a zo dňa 7. februára 1925 č. 23 Sb. o najvyšších cenách zápaliek«. Podľa tohoto ustanovenia pozbylo účinnosti dňom 1. januára 1932 i vládne nariadenie č. 58/1923 Sb. a nelžä preto prekročenie najvyšších cien zápaliek, stanovených týmto vládny m nariadením, ktoré časove spadá do doby po 1. januári 1932, keď toto vládne nariadenie už neplatilo, stíhať jako správny priestupok.

Rozsudkom I. stolice bol sť-l' uznaný vinným priestupkom vládneho nariadenia č. 58/1923 Sb. preto, že dňa 15. januára 1932 prekročil najvyššie ceny zápaliek stanovené týmto vládny m nariadením, a bol mu za to uložený trest. Napadnutým rozhodnutím, bol tento rozsudok potvrdený s určitým zmiernením trestu. Podľa toho spatruje žal. úrad v sť-l'ovom jednaní z 15. apríla 1932 skutkovú podstatu priestupku vládneho nariadenia č. 58/1932 Sb., ktoré však — jako bolo uvedené — v tejto dobe už neplatilo. Tým bol porušený zákon, lebo prestúpenie právnej normy už neplatnej skutkovej podstaty priestupku založiť nemôže. Poneväč k nezákonnosti toho druhu prihliada nss z úradnej povinnosti, muselo byť napadnuté rozhodnutie zrušené podľa § 7 zákona o ss, i keď sťažnosť v tomto smere námietky neformuluje.

Č. 12.343.

Pojišťovací právo. — Řízení správní: I. Zemský úrad, rozhoduje jako úrad odvolací podle § 239 zákona č. 221/1924 Sb. ve znění zákona č. 184/1928 Sb., může přezkoumávatí výrok první stolice, o něm rozhodovati, resp. jej doplniti toliko z podnětu opravného prostředku a v jeho mezích. — **II. *** Zaměstnavatel, jenž opominul v opravném prostředku proti platebnímu výměru nemocenské pojišťovny vznésti námitku promlčení pojistného, není proto z uplatnění této námítky vyloučen v odvolání k vyšší stolici.

(Nález z 21. března 1936 č. 11.806/36.)

V ě c: Obec Žikavä a okresní nem. pojišťovna v Levicích proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě ze 14. srpna 1933 o sociálním pojištění.

V ýrok: Stížnost obce Žikavy odmítá se pro nepřípustnost. Ke stížnosti okr. nem. pojišťovny v Levicích zrušuje se naříkané rozhodnutí pro nezákonnost, pokud ruší předpis pojistného za Klementa H. z důvodu promlčení. Jinak se stížnost okr. nem. pojišťovny zamítá pro bezdůvodnost.